

וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מבידתו
אז כי ימות האיש האזרוך אשר לקחה לו לאשה
לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי
תעבה הוא לפני יהוה ולא תזניא את הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נזולה
כי יקח איש אשה זדשה לא יצא בעבא ולא יעבר
עליו לכל דבר זקי יהיה לביתו שלשה אונות ושמוז
את אשתו אשר לקח לא יזבל רזים ורכב כי
זפש הוא זבל

כי ימצא איש גנב זפש מאזיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע
מקרבך השמר בנגע הצרעת

לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם
הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות
זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך
בצאתכם מצרים

כי תשה ברעך מישאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט
עבטו בזזוק תעמד והאיש אשר אתה גשה בו
יוציא אליך את העבוט הזזוצה ואם איש עני הוא
לא תשכב בעבטו השב תשיב לו את העבוט
נבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך וכן תהיה
צדקה לפני יהוה אלהיך

לא תעשק שכיר עני ואביון מאזיק או מגר
אשר בארצך בשעריך ביומו נתן שכרו ולא
תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליה הוא גשא
את זפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך
זטא

לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש
בזטאו יומתו

לא תטה משפט גר יתום ולא תזבל בגד אלמנה וזכרת
כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך
משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
הזה כי תקצר קצירך בשדך
ושכזות עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר
ליתום ולא אלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידיך

כי תזבט זיתך לא תפאר אזריך לגר ליתום ולא אלמנה
יהיה כי תבצר כרמך לא תעולל אזריך לגר
ליתום ולא אלמנה יהיה וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
הזה כי יהיה ריב ביך אנשים